

- 1 کلام خداوند که بر میکاه مورّشتی در ایام یوتام و آحاز و جزّیا، پادشاهان یهودا نازل شد و آن را درباره سامره و اورشلیم دید.
- 2 ای جمیع قوم‌ها بشنوید و ای زمین و هر چه در آن است گوش بدهید، و خداوند یهوه یعنی خداوند از هیکل قدسش بر شما شاهد باشد.
- 3 زیرا اینک خداوند از مکان خود بیرون می‌آید و نزول نموده، بر مکان‌های بلند زمین می‌خرامد.
- 4 و کوهها زیر او گداخته می‌شود و وادیا مُنْشَقّ می‌گردد، مثل موم پیش آتش و مثل آب که به نشیب ریخته شود.
- 5 این همه به سبب عصیان یعقوب و گناه خاندان اسرائیل است. عصیان یعقوب چیست؟ آیا سامره نیست؟ و مکان‌های بلند یهودا چیست؟ آیا اورشلیم نمی‌باشد؟
- 6 پس سامره را به توده سنگ صحرا و مکان عَرس نمودن مَوّها مَبْدَل خواهم ساخت و سنگهایش را به درّه ریخته، بنیادش را منکشف خواهم نمود.
- 7 و همه بت‌های تراشیده شده آن خرد و همه مزدهایش به آتش سوخته خواهد شد و همه تماثیلش را خراب خواهم کرد زیرا که از مزد فاحشه آنها را جمع کرد و به مزد فاحشه خواهد برگشت.
- 8 به این سبب ماتم گرفته، و لَوَلَه خواهم نمود و برهنه و عریان راه خواهم رفت و مثل شغالها ماتم خواهم گرفت و مانند شتر مرغهانوحه‌گری خواهم نمود.
- 9 زیرا که جراحات‌های وی علاج‌پذیر نیست چونکه به یهودا رسیده و به دروازه‌های قوم من یعنی به اورشلیم داخل گردیده است.
- 10 در جَتّ خبر مرسانید و هرگز گریه ننمایید. در خانه عَقَرَه، در غبار خویشتن را غلطانیدم.
- 11 ای ساکنه شافیر عریان و خل شده، بگذر. ساکنه صأنان بیرون نمی‌آید. ماتم بیثایَصْلُ مکانش را از شما می‌گیرد.
- 12 زیرا که ساکنه ماروت به جهت نیکویی درد زه می‌کشد، چونکه بلا از جانب خداوند به دروازه اورشلیم فرود آمده است.
- 13 ای ساکنه لاکیش اسب تندرو را به ارا به بند. او ابتدای گناه دختر صَهیون بود، چونکه عصیان اسرائیل در تو یافت شده است.
- 14 بنابراین طلاق نامه‌ای به مُورِشْت جَتّ خواهی داد. خانه‌های آگْذیب، چشمه فریبده برای پادشاهان اسرائیل خواهد بود.
- 15 ای ساکنه مَریشَه بار دیگر مالکی بر تو خواهم آورد. جلال اسرائیل تا به عَدْلَام خواهد آمد.
- 16 خویشتن را برای فرزندان نازنین خود گُر ساز و موی خود را بتراش. گری سر خود را مثل کرکس زیاد کن زیرا که ایشان از نزد تو به اسیری رفته‌اند.

